

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto eustasio abbate. Cap[itulum]. xi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse martij occurrētibus. Fo. lxxxvii.

vno pede suspensus dudum tollerasset: ad consensionem suam a theodosio principe in bisagonam provinciam prope cartaginē relegatur: ut passus esset vaccari: ubi in confessione xpi perseuerans migravit ad dominum. Quē dum quidā felix xpianus iuxta illicem sepelire veller: putet sanctus per visionem mādauerat: effossa humo sepulchrū repperit preciosum: in quo ipsum sepeluit. Horū passio recollit. iij. kal. aprilis.

De sancto eustasio abbate. Cap. xl.

Eustasius abbas monasterij limariensis. discipulus fuit sancti columbani abbatis. Hic sexcentorū pater ferme exiit monachorū et vita et sanctitate cōspicius: etiam miraculis claruit: et in eodem cenobio. iij. kal. aprilis feliciter obdormiuit.

De sancto Secundo martyre Cap. xli.

Secundus

miles et martyr in ciuitate athenis passus est tempore adrianis imperatoris sub prefecto sapritio. Qui a beato calocero qui ab eodem prefecto in ipsa urbe in carcere detinebatur fide christi edocuit. Eum autem sanctus

martianus in terdoneis ciuitate teneret in custodia sapritius illuc proficisci voluit: ut eum faceret immolare. Eū quo scōus quasi causa solatiū pfectus est: martianū videre desiderās. Et cū extra ciuitatē athenis equitaret: columba super caput secundi aduolans insedit: et cū ad flumen tanarum venissent: vidit secundus angelū super aquā ambulantē: et ipsum in fide confortatē. Sapritius hō voces deorum cū secundo loquētū esse putabat. Et cū puenissent ad flumē burbiā: angelus similiter sibi apparuit: et ipm ut in xpm crederet sine ulla hesitatione confortauit. Sed dū terdonā appropinquarent: martianus angelo duce de carcere exiuit: et secundo obuiauit: et ut ad palmā obrinendā pgeret inuitauit. Sapritius hō vocē audies: et nullum adesse videns stupefactus se somnare putabat. Post hec secundus mediolanū iuit ad quē angelus fauistū et iouitā de carcere eduxit: a quibus nube quadā aquā pbente baptisma suscepit. Et ecce colūba de celo venit: et corpus dñi deserēs fauistino et iouite dedit: qui secūdū cōlcauerūt. et residuū eucharistie eidē ut martiano deferrerē tribuerūt. Redies autē secundus cū iā nox esset: et ad rīpā padī venisset angelus frenū equi ei accipiens super aquā illū trāsuecit: et vsq; ad terdonā pduxit: atq; ad martianū in carcerem introuisit. Qui corpus dñi ei obrulit: et ad domū

suam angelico ductu rediuit. Postq; autē martianus a sapritio martyrizatus est: et secundus ipsum sepeliuit: ut supra dictū est in legenda martianū pridie nos. martij. Sapritius hoc audies secūdū teneri fecit: et ipm cōfitemtē in equuleo suspensum rādū torqueri mandauit: donec eius brachia a suis cōpagibus soluerent. Sed cum fuisset sanitati a dño restitutus in carcerē illuz reclusit: ubi dū esset angelus dñi sibi apparuit: et secūdū clauso carcere eduxit: et vsq; ad athenis ciuitatē deductū ad carcerē ubi erat calocerus introuisit: quibus saluator apparuit: et eos benedicens confortauit. Eum autē mane sapritius ad carcerem pro secūdo misisset: et carcere clausa et signato ipsum minime repperisset: indignatus venit ad urbem athenis. ut vel calocerū puniret. Et cū in eodē carcere secūdū et calocerū inuenisset: calocerū quidē albiganū misit: et ibidē illū decollari mādauit: ut dictū est supra in passione calocerū. iij. kal. aprilis. Secundū quoque aliquot diebus in carcere detētū educi fecit: et in confessione vere fidei ipso immobiliter persistente picē cum refina liquari mandauit: et super caput eius infundī: ac in os ipsius iactari. Quod cum vriliter tollerasset: et iubilando deo psalleret: ipm extra ciuitatē ductū decollari mandauit. Eius corpus angeli mox tulerūt: et ipsi cū laudibus sepulture tradiderunt. iij. kal. aprilis.

De sancto Mamertino abbate. Cap. xlii.

Mamertinus

abbas prius paganus cum idola quadam vice coleret: vni oculū perdidit: vnius manus ariditate incurrit. Qui dum deos se offendisse putaret: et ad templū ad idola colenda pergeret: obtulit euidem xpiano noie sanū. Qui cū ab eo causam sue infirmitatis didicisset: eidem xpm predicare cepit: et ne demones quos deos putabat amplius coleret admonuit: consulens ut ad sanctū Germanū antiodoreū epm pergeret cuius cōsilio fretus sanitatē reciperet. Mamertinus ergo iter arripies venit ad sepulchrū sancti amatoris episcopi plurimū sanctorū. Et ppter pluuiā nocte super tumulū sancti concordij se collocauit. Luceq; obdormisset apparuit ei visio mirabilis. Videbat enim virum ad cellā eius venientē et sanctū concordij vocantem ut veniret ad festū quod sancti peregrinus amator cū alijs episcopis faciebant. Eius de tumulo sanctus respondebat: quod tunc venire non poterat: quia hospitē suum custodiebat: ne a serpentibus ibidē existentibus occideret. Tūc ille recedens: post intervallū redibat et iterū concordij aduocabat. Sanctus hō de tumulo surgēs mamertinū p manū apprehensum ducebat. Quē sanctus amator: quis esset interrogabat. Et concordij hospitē suū esse respondebat. Luceq; amator ipm tāq; pollutū expelleret: et ille corā